

SFS 2001:389

Utkom från trycket
den 15 juni 2001

Lag om ändring i anläggningslagen (1973:1149);

utfärdad den 31 maj 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 9 § anläggningslagen (1973:1149)² skall ha följande lydelse.

9 §³ Inom område med detaljplan, fastighetsplan eller områdesbestämmelser får en gemensamhetsanläggning inte inrättas i strid mot planen eller bestämmelserna. Om syftet med planen eller bestämmelserna inte motverkas, får dock mindre avvikelser göras.

Gäller naturvårdsföreskrifter eller andra särskilda bestämmelser för marks bebyggande eller användning än som avses i första stycket, skall anläggning inrättas så, att syftet med bestämmelserna inte motverkas.

Om det finns särskilda skäl, får på begäran av lantmäterimyndigheten medges undantag från bestämmelser som avses i andra stycket. Frågor om undantag prövas av länsstyrelsen eller efter dess förordnande av kommunal myndighet.

Bestämmelser om att tillstånd krävs för vissa verksamheter och åtgärder finns i 7 kap. 28 a–29 b §§ miljöbalken.

En kommunal myndighets beslut i fråga som avses i tredje stycket får överklagas genom besvär hos länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut i fråga som avses i tredje stycket får överklagas genom besvär hos regeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

På regeringens vägnar

BRITTA LEJON

Sten Andersson
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2000/01:111, bet. 2000/01:MJU18, rskr. 2000/01:248.

² Lagen omtryckt 1992:1148.

³ Senaste lydelse 1998:833.

